

[Graversen]

Begrundelse

Der henvises til et udklip fra Politiken den 25. marts 1990 samt til samtaler, undertegnede har haft med Bahrainflygtninge fra Committee for the Defense of Political Prisoners in Bahrain den 4. april 1990, og hvor det fremgår, at 1 pct. af befolkningen er politiske fanger, og at der daglig er tortur og grove krænkelse af menneskerettighederne.

Svar (19/4 90):

Justitsministeren (Engell):

Efter udlændingelovens § 7, stk. 1, gives der efter ansøgning opholdstilladelse til en udlænding, hvis udlændingen er omfattet af flygtningekonventionen af 28. juli 1951. Efter § 7, stk. 2, gives der endvidere opholdstilladelse til en udlænding, som ikke er omfattet af flygtningekonventionen af 28. juli 1951, men hvor det af lignende grunde som anført i konventionen eller af andre tungtvejende grunde ikke bør kræves, at udlændingen vender tilbage til sit hjemland. Afgørelsen om asyl efter udlændingelovens § 7, stk. 1 og 2, træffes i 1. instans af Direktoratet for Udlændinge med klageadgang til Flygtningesnævnet, som er et bredt sammensat og uafhængigt organ, jf. udlændingelovens § 53. Justitsministeriet har derimod ingen kompetence i disse sager, og man har således ingen mulighed for at udtale sig om baggrunden for direktoratets og nævnets afgørelser i konkrete sager.

Justitsministeriet har i anledning af det stillede spørgsmål indhentet en udtalelse fra Flygtningesnævnet.

Flygtningesnævnet har oplyst, at nævnet ikke tidligere har taget stilling til ansøgninger om asyl fra statsborgere fra Bahrain. Nævnet kan derfor ikke udtale sig om den første del af spørgsmålet.

Flygtningesnævnet har videre oplyst, at nævnet for tiden har 10 sager vedrørende statsborgere fra Bahrain under behandling. Disse sager er alle modtaget i perioden fra november 1989 til februar 1990.

Flygtningesnævnet har ikke truffet afgørelse i disse sager, idet nævnet medio marts anmodede Udenrigsministeriet om yderligere oplysninger vedrørende situationen i Bahrain.

Flygtningesnævnet har endnu ikke modtaget svar fra Udenrigsministeriet.

Flygtningesnævnet vil træffe afgørelse i sagerne, så snart nævnet har modtaget Udenrigsministeriets svar.

Spm. nr. S 762

Til *justitsministeren* (6/4 90) af:

Graversen (S):

»Agter ministeren at gribe ind og forhindre den skærpede kurs, Flygtningesnævnet og Direktoratet for Udlændinge ifølge presseomtale lægger op til, er der politisk opbakning/flertal i Folketinget bag en sådan skærpelse, og vil ministeren i givet fald gribe ind og give de pågældende fire palæstinensere og 20 øvrige libanensere opholdstilladelse af humanitære grunde?«

Begrundelse

Der henvises til Flemming Christiansens indlæg i dagbladet Politiken den 5. april 1990, hvori det påvises, at de omtalte asylansøgere vil være i stor fare ved en hjemsendelse til Libanon.

Selv om der p.t. er forholdsvis roligt i det krighærgede land, er der hver dag fare for, at nye blodige sammenstød kan finde sted, og personlige beretninger og beretninger fra Amnesty International vidner om det helt uforsvarlige i at sende især palæstinensere tilbage til Libanon.

Svar (19/4 90):

Justitsministeren (Engell):

Afgørelse om asyl efter udlændingelovens § 7 træffes i 1. instans af Direktoratet for Udlændinge med klageadgang til Flygtningesnævnet, som er et bredt sammensat og uafhængigt organ, jf. udlændingelovens § 53. Justitsministeriet har ingen mulighed for at gribe ind i Flygtningesnævnets behandling af konkrete sager eller for at pålægge nævnet at træffe bestemte afgørelser.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2, kan Justitsministeriet efter ansøgning give opholdstilladelse til en udlænding, hvis udlændingen uden for de i § 7, stk. 1 og 2, nævnte tilfælde finder sig i en sådan situation, at væsentlige hensyn af humanitær karakter afgørende taler for at imødekomme ansøgningen.

Afgørelsen af, om der foreligger sådanne særlige humanitære grunde, som kan begrunde